

Overdenking voor de dienst op 15 januari 2012 in de kapel van het Dijkhuis Thema: bruiloft te Kana

Voorganger: B. Slettenaar

Gemeente in Christus,

Albert Einstein zei ooit: "Eén van de belangrijkste beslissingen die je in je leven moet maken, is of je in een vriendelijk of in een vijandig universum leeft.

Misschien valt de schriftlezing van vandaag wel zo samen te vatten.

Is je leven water, of is het wijn?

Waar kies je voor?

Dat klinkt misschien wel wat kort door de bocht. Kun je daarvoor kiezen dan?

Je hebt het toch maar te doen met wat jou in het leven overkomt? Misschien herken je het wel, zo'n uitspraak als: "Ik zit helemaal niet lekker in mijn vel. Maar ja, wat wil je: één van de kinderen was ziek deze week, op mijn werk was het druk, mijn moeder heeft steeds meer aandacht nodig nu ze ouder wordt en de werkster loopt ook de kantjes er maar een beetje vanaf of de verpleging neemt totaal geen notitie van mij. Alles komt op mij neer en iedereen verwacht dat allemaal maar van mij."

Herkent u een dergelijke uitspraak?

De meesten van ons hebben, in elk geval bij periodes, wel de neiging om te foeteren op de situatie waar je in zit.

Soms is dat natuurlijk ook lang niet gemakkelijk, bijvoorbeeld: "Ik ben ziek, moet steeds naar het ziekenhuis voor allerlei onderzoeken en behandelingen, waarom overkomt al de ellende mij?"

Ik wil wel, maar ik heb niks meer in te brengen, het overkomt me allemaal maar."

Ons leven lijkt vaak als water: het sijpelt tussen je vingers door.

Er gebeurt van alles in je leven en je hebt je er maar mee te verhouden. Niets is blijvend, panta rhei zeiden de Grieken vroeger al: alles stroomt, alles is in beweging. Hoe houd je je staande in het leven?

Er valt vaak zo weinig te veranderen aan de situatie waar je in zit. Je kunt mensen om je heen niet veranderen. Wat je overkomt, daar heb je ook geen invloed op. Het gebeurt allemaal maar.

We lazen het verhaal van de bruiloft te Kana. Het is het eerste verhaal over iets wat Jezus doet. Hiervoor wordt gesproken over Johannes de Doper, over Jezus die zijn leerlingen bij zich roept.

Hier, in Kana, is het eerste teken, de eerste daad van Jezus. Dit verhaal zal niet voor niets op deze plek zijn gezet: het bevat de kern van wat Jezus wil zeggen. Als een prelude van een muziekstuk, waar je al even het motief hoort dat later in het stuk verder uitgewerkt zal worden.

Wat is de kern van Jezus' boodschap?

Het water van ons leven kan in wijn veranderen, wanneer je God erbij betreft.

Nou, dat is mooi. De grote vraag is dan: Hoe dan?

Met Kerstfeest spraken we over het verlangen naar God dat ieder mens eigenlijk diep van binnen voelt. Dat verlangen is de deur waardoor je God kunt ervaren.

Vandaag zetten we een stap verder: vanuit het ervaren van God kun je anders leren kijken naar de wereld om je heen. Vanuit dat andere perspectief kan het water van jouw leven veranderen in wijn. God ervaren kan een omvorming in jezelf betekenen.

Een omvorming die betekent dat je je hele leven anders gaat ervaren.
En anders kunt gaan reageren op de mensen en de wereld om je heen.

Zo hoorde ik een tijd geleden een ervaring van iemand die vertelde dat ze sterk het gevoel had dat ze iets van God ervaren had. Ze zei: "Ik voelde me helemaal blij worden, een gelukkig gevoel dat helemaal van binnenuit kwam. Ze had sterk de neiging om iets met dat gevoel te doen en koos er voor om piano te gaan spelen. Dat pianospelen deed ze al heel wat jaren en in de manier van spelen zat weinig vooruitgang meer. Ze leerde eigenlijk niets bij. Maar nu vanuit dit gelukkige gevoel lukte het haar ineens met veel meer gevoel te gaan spelen. Ze lette minder op vingerzetting en allerlei technische zaken en maakte meer gebruik van dynamiek, waardoor de muziek een stuk creatiever werd. Het ging er nu alleen maar om zo mooi mogelijk muziek te maken. Ze speelde minder foutjes dan anders.

Met andere woorden: het perspectief dat je hebt, bepaalt hoe jij de wereld ervaart.
Als je anders kijkt, kijkt vanuit een ander gevoel, ziet ook de wereld er anders uit.

Kinderen hebben dat vaak nog van nature. Je kunt het je gemakkelijk voorstellen: een kind aan een strandje dat een stuk hout vindt en de hele middag met dat stuk hout aan het spelen is. Voor dat kind is het namelijk geen stuk hout, maar een auto, of een kasteel, of een vriendje of nog iets anders. Het kind kan een hele wereld creëren rondom iets simpels als een stuk hout. Als je het zou afpakken, pak je geen hout af "hé bah, vies, waar speel jij nou mee?" maar je pakt een hele belevingswereld af.

Het verschil in perspectief is duidelijk.

Een andere manier van kijken levert een totaal andere beleving op. Vertaald naar het dagelijks bestaan betekent dat dat je verschillend kunt reageren op hetzelfde feit. Door anders te kijken naar hetzelfde feit, beleef je het ook anders.

Zie je jezelf, zie je je leven als water dat wegsijpelt tussen je vingers?

Vind je jezelf nauwelijks de moeite waard, stroomt het water van je leven het afvalputje in?

Of leef je je leven vanuit de opdracht die jij met je leven hebt?

Vanuit het appèl dat jij voelt om je bestaan zin te geven?

Zo komen we bij de omvorming van water tot wijn, waar de schriftlezing over gaat. Ruimte geven aan jouw godsverlangen betekent dat je ruimte creëert om God te ervaren. Juist die ervaring kan je met nieuwe ogen doen kijken. Ook jij mag ervaren dat je een kind van God bent. Ook jouw bron is goddelijk, ook jij wordt gedragen door Gods liefde. Jouw bestaan is niet als water dat wegsijpelt zonder sporen na te laten. Ook in jou kun je de werking van de wijn voelen bruisen. Ook tegen jou zegt God: ga maar, en ik ga met je mee.

Ja maar, er is zoveel ellende in mijn leven, waar is God dan te vinden, zeg je misschien?

Ieder mens maakt het nodige door in zijn leven. De een meer dan de ander, dat is waar.

Maar dat heeft niet zoveel met Gods aanwezigheid te maken.

Het verschil tussen water en wijn is het verschil in hoe je beleeft wat jou overkomt. Welk perspectief je hebt.

Vanuit het ervaren van God kan er een omvorming van binnen plaatsvinden.

Een Chinees spreekwoord zegt: Je kun niet voorkomen dat de vogels van het verdriet komen overvliegen. Je kunt wel voorkomen dat ze nesten in je haar maken.

Dat is het wonder van Kana: leren zien dat ook jij kind van God bent en dat je vanuit die ervaring je leven kunt leven.

Het maakt wel uit of je het wilt of niet. Of je leeft vanuit het verlangen dat goddelijke perspectief in te kunnen nemen. Als je het niet wilt, gebeurt er niks.

Ten tweede maakt het uit of je iets met je godservaring wilt doen. Actief wilt zoeken naar hoe je wilt reageren op wat jou overkomt. Door je te laten raken door wat er gebeurt, door vanuit de bron van liefde in jezelf te reageren.

Naast liefde, zorg voor jezelf en anderen, leven vanuit liefde: het is geen plicht, het is geen goddelijk moeten. Het water dat in wijn verandert, geeft al aan dat het om een omvorming

gaat. Een verandering in jezelf. Gevoed vanuit je verlangen, gedragen door God, ingegeven door jouw ervaring van God kan er een verandering komen die de diepste lagen in jou raakt. Zo kan de bruiloftswijn die vreugde geeft, doorsijpelen in alles wat je doet. Zo kan de bron van liefde die God in jou is, doordruppelen in je houding ten opzichte van alles wat je overkomt.

Een verhaal van Paulo Coelho vat dit mooi samen: In de tijd dat Theodorus abt van het klooster van Sceta was, kwam er een kloosterling bij hem die zei: "Ik weet waartoe we op aarde zijn. Ik weet wat God van de mens verlangt, Ik weet hoe ik Hem het best kan dienen. En toch ben ik niet in staat om te doen wat ik zou moeten doen."

Na lang zwijgen zei Theodorus ten slotte: "Je weet dat er aan de overkant van de zee een stad ligt. Maar je hebt nog geen schip gezocht, je bagage nog niet aan boord gebracht en je bent het water nog niet overgestoken.

Waarom zou je blijven praten over hoe die stad is, of hoe we daar door de straten moeten lopen?

Weten waartoe we op aarde zijn, of weten hoe we God het best kunnen dienen, is niet genoeg.

Begin met wat je wilt en voelt en ervaart in praktijk te brengen, en de weg zal zich vanzelf aan je tonen."

Amen